

ЕДНА МАЛКА ПТИЧКА МИ КАЗА...

Преди повече отъ сто години живѣше въ Китай едно момче. Името му бѣше Хи-Конгъ. То разбираше езика на птичкитѣ.

Башата на Хи-Конгъ бѣше беденъ човѣкъ и често семейството оставаше безъ хлѣбъ. Една такава вечеръ, когато децата плачеха, майка имъ ги утешаваше:

— Не плачете, милички! Утре татко ви ще ви донесе много нѣща за ядене.

— Разбира се, — отговаряше бащата — ако има работа и ако спечеля пари.

Въ това време Хи-Конгъ седѣше вънка, допрѣнъ до едно дърво, сжщо измжчванъ отъ глада. Една птичка литна

и кацна на дървото. Следъ малко тя почна да чурулика. Хи-Конгъ се заслуша. После скокна като ужиленъ и дотърча до кжщи.

— Татко, ела съ мене! — извика той. Азъ знамъ, отъ где ще вземемъ месо.

— Отъ где? — извика очудено бащата.

— Нѣколко кучета ей сега сж разкжсали една тлъста овца и я ядатъ на могилката задъ кжщата ни. Ела да отидемъ веднага!

— Отгдето знаешъ това? — запита очудено бащата.

— Една малка птичка ми каза — отвърна Хи-Конгъ.

Сега чакъ бащата на Хи-Конгъ разбра, че малкиятъ знае езика на птичкитѣ и тръгна съ него къмъ могилката. Наистина, овцата бѣше тамъ. Хи-Конгъ бързо я грабна и я занесе въ кжщи. Майката веднага сготви часть отъ месото, и цѣлото семейство яде до насита. Следъ това всички си легнаха.

На другата сутринъ единъ овчаръ дойде и каза на бащата на Хи-Конгъ, че нѣкой му открадналъ и заклалъ една овца. По следитѣ на кръвта той вър-

